

REIMARI

6/2003

ASTEROIDI '03

VJ-VIHKARI
SUOKIPALSTA

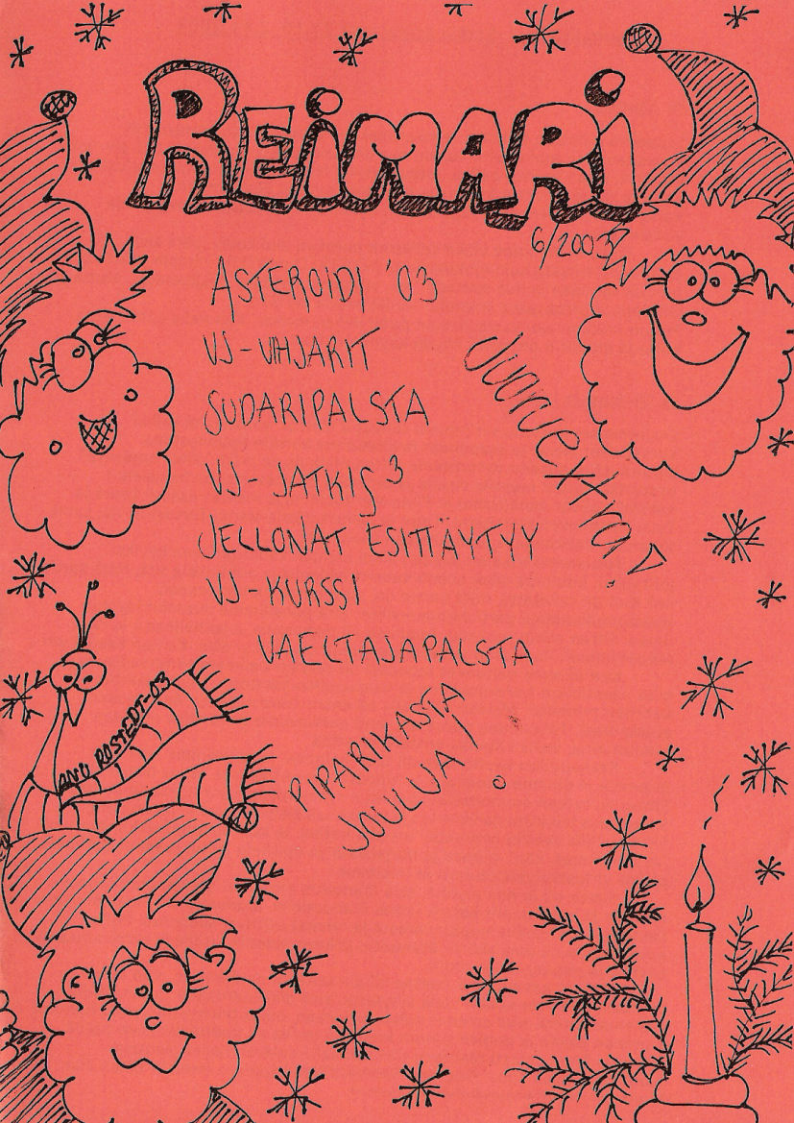
VJ-JATKI 3

JELLONAT ESITTÄYTY

VJ-KURSSI

VAELTAJAPALSTA

PIIPARIKASTA
JOULUA!

Pe. Saunailta

Saunailta pidettiin Kultalan leirikeskuksen saunalla. Saunailtaan tuli porukkaa ihan mukavasti. Suurin osa oli meidän lippukunnasta. Itse olin aika väsynyt, etten muista paljoa, jotku taisivat leikkiä vaaleanpunaisella pallolla. Veke ja Wege soittivat kitaraa ja osa (mm. minä ja Ella) juttelivat. Kahteentoista mennessä jäljellä taisi enään olla ne, jotka aikoivat jäädä yöksi+Veke.

Eli itse jäin sinne yksin sellaisen porukan joukkoon, jotka eivät puhuneet muusta kuin elokuvista ja INTISTÄ! Onneksi he vihdoinkin päättivät mennä saunaan ja itse ajattelin "Jes, vihdoinkin pääsee nukkumaan". Mutta Eli. Olin puolihorroksessa ja kuulin välillä pätkiä INTISTA. Pääsin nukkumaan vasta jossain puoli neljän maissa, kun Veke päätti lähtä kotia ja muutkin päättivät käydä käydä nukkumaan.

La. Vj-kurssin 1. päivä

Ensimmäiset kurssilaiset (-minä) tulivat 8 maissa. yhdeksältä kaikki kurssilaiset olivat jo saapuneet ja aloitimme kurssin lipunnostolla. Lipunnoston jälkeen pystytimme teltan niinkuin se pitää "oikea oppisesti" pystyttää. Sitten mentiin sisälle ja pidettiin muutamat tutustumisleikit. Kurssilla olivat minä(Lotta) ja Tiina Merituulesta ja meidän lisäksi: Laura ja Tytti Hanhikiven kiertäjästä, Tuire ja Salluska(Salla-Maria) Tervastulesta, Lauri Vihannin Vehkoista ja Jonna Pohjan Ilveksestä.

Tutustumisleikkien jälkeen alkoi meidän kouluttaminen hyväksi johtajiksi. koulutus alkoi Loisto-suurleirivideolla ja pohtimalla sitä, mitä partio on? Kun oli selvitetty, mitä partio on, siirryimme partiohenkeen. Havainnollistimme partiohenken siten, että puhallimme jätessäkit täyteen ilmaa. Sitten olikin ruokailu. Ruokana oli makaronia ja jauhelihaa à la Pake (=kokkimme). Ruokailun jälkeen menimme ulos leikkimään Karhun kaatoa ym.

Kun olimme riehuneet tapeeksi oli seuraava aiheemme turvallisuus ja siitä päästiinkin Anne-nukkeen ja kaasupullon käyttöön. Meidät jaettiin kahteen ryhmään. Meidän ryhmällä oli ensin Anne-nukke(ja Anne-nuken anatomiaa). Totesimme porukalla, että potilaamme on ja tulee olemaan kuollut aina, vaikka kuinka yrittäisi elvyttää.

Kaasupullon käyttö taas oli tosi "helppoa" ja selvisimme siitä aika nopeasti ja olimme lopun ajasta hippasta Wegen kanssa. Wege hävisi :-P. Sitten oli retken suunnittelua ja tehtiin ryhmässä oma yöretki-suunnitelma. Sitten taas leikkittiin, laivarottaa ja penkkileikkiä(eikö ookin hieno nimi). Sitten välillä syötiin keittoa(jäi lusikka kotiin). Ja taas mentiin leikkimään ulos "susi, lammas, kivi" -hippaa ja norjalaista. Ja opiskelu jatkui ja välillä pidimme pieniä virkistätymistaukoja ja leikimme.

Sitten oli jo niin myöhä, että iltanuotio olisi pian. Meidät jaettiin taas ryhmiin ja meidän piti keksiä sketsi iltanuotiolle. Iltanuotio oli oikein mukava. Laulettiin pari laulua nuotinvierestä ja ryhmät esittivät sketsinsä. Myös kouluttajilla oli oma sketsi. Iltanuotin jälkeen mentiin sisälle ja syötiin iltapala (lättyjä ja popkornia) ja oltiin.

Jossain kahentoista maissa lähdin telttaan nukkumaan. Kun tulin telttaan, kaminaa ei oltu vielä sytytetty, eikä ollut tulitikkuja, joten lähdin hakemaan niitä. Kun saimme tulen kaminaan, omaa tyhmyyttäni jätin tulitikut kaminaan päälle ja puolen tunnin kuluttua meillä oli nuotio kaminaan päällä. Onneksi Tiina pelasti tilanteen törkkäämällä palavan rasian jäänteet kaminaan. Hyvä Tiina! Oot mun SANKARITAR! Loppuyö menikin sitten ihan hyvin, paitsi että mureksukku cammii

Su. Vj-kurssin 2 päivä

Heräsimme kahdeksalta tai yhdeksältä. Herätyksen jälkeen kävimme nostamassa lipun ja sitten söimme puuroa. Tämän jälkeen puhuimme partion kansainvälisyydestä ja teimme sellaisen lapun, jossa oli kysymyksiä ja sitten vastattiin niihin ryhmissä. Vastatessa kysymyksiin oli tosi hauskaa. Kaikille lukuvastauksille oli hyvät teoriat: miksi juuri se luku esim meidän yhteenlasketut iät.

Opiskelun lomassa pidimme leikkitaukoja.

Sitten pakattiin ja tehtiin lähtövalmisteluja, syötiin ja opiskeltiin. Aivan kurssin lopuksi vielä juotiin kahvia ja syötiin pullia. Nam! Sitten kotiin... Nyh!

Perusteellisen selvityksen kirjoitti: Lotta M.

Puhtaaksikirjoitti: Heini (anteeksipyytäen kirj. virheitä)

Ja Kyseisen tapahtumanhan järjesti RaytLpk = Raahan alueen yhteityö Lippukunnat. (= Merituuli, Tervastuli, Pohjan Ilves, Vihannin Vehkat, Hanhikiven kiertäjät, SSS, ?), Jotka kaikki oli aika hyvin edustettuina kyseisellä kurssilla. Hyvähyvä.

Ja mitä pitemmälle he pääsivät, sitä paksummaksi kävi sumu niin että Tikru katosi vähän väliä kokonaan. Mutta juuri kun heistä alkoi tuntua siltä että hän oli kadonnut niin siinä hän olikin sanomassa: »Tulkaa jo!»

ASTEROIDI '03

(written by Samu)

Perjantaina 7.11. saivat
ohikulkijat taas ihmeteltävää,
kun kymmenet partiolaiset
pakkasivat tavaroita bussiin.
Pian bussi olikin valmis
lähtöön ja matka alkoi,
kohteena Kannus. Perillä
tietenkin odotettiin telttoja
ja muita tavaroita, mutta
kyllähän nekin sitten saapuivat.
Ei muuta kuin teltat pystyyn
ja polttopuita hakemaan.

Vartiolaisten ja sudarien
 mennessä nukkumaan jäivät
 johtajat suunnittelemaan
 jotain salaperäistä yllätystä.
 Klo yhden aikaan heräsivät
 vartiolaiset pelastamaan
 johtajien henkiä. Kyse oli
 tietenkin harjoituksesta...

lauanlain ammattoimien
 jälkeen oli vuorossa rastit.
 Niissä käytiin läpi monia
 monia asioita, toivottavasti
 jäi mieleen. Rastien jälkeen
 lähtivät riihittäjät liikkeelle.

3

Lauantai ilta kului
 sekalaisissa merkeissä^h
 ja lopuksi kokoennuttiin
 iltanuotiolle. Hieman
 rauhoituttiin ja laulettiin.
 Iltanuotion aikana alkoi
 kuulua nihittäjien iloista
 huutoa (järven toiselta
 puolelta^h), kun he näkivät
 nuotion.

Sunnuntai aamuna oli
 vuorossa Stargate (vai
 oliko se Tsaargate?!).
 Koverien ponnistelujen jälkeen

oli palkinto sen arvoinen.
 Syönti ja tavaroiden purku
 oli enää jäljellä ja sitten
 kirjeittäjä poistui leiristä
 apulaiskalustonhoitajan
 (pitkä sana...) virkaa
 toimittamaan.

Ja taas oli yksi
 mukava leiri takana.
 Kiitos kaikille!

Samu

Vj-vihjarit 22-23.11.2003

Saavuttiin Pattijoen seurakuntakodille lauantai-aamuna.

Aluksi joimme alku-kahvit ja sen jälkeen

meillä alkoi suunnistuskurssi.

Sen jälkeen oli muita luentoja,

kansainvälisyydestä ja hartaudesta.

Illalla lähdimme testaamaan suunnistustaitoja
ja suunnistimme Pattijoen metsäkirkolle.

Siellä kävimme kirkossa ja sitten tulimme autolla takaisin seurakuntatalolle, jossa juttelimme vielä myöhään.

Aamulla jatkui vielä luennot. Lopuksi joimme
vielä loppukahvit ja siivoilimme ja pakkasimme

ja lähdimme kotiin.

P.S kiitos Makelle kaskauksista!!

Miisa

Sudarisivut

Täydennä laulujen sanat:

♪ Jospa — ois —, juhla — lapsien... ♪

♪ Hei — hyppikää... ♪

♪ — on taas — on taas, —
tännä... ♪

♪ Soihdut — kaikki — nukkuu, —
nukkuu... ♪

♪ — on — joulukuu on jo
... ♪

VJ-JATKIS VOL II : 14-16.11.03

KIIMINGIN HANNUKSESSA, KIIMINGIN
VIRKKUJEN
KAMPALLA.

TÄMÄ OLI
NS. KÄYTTÄNNÖN
OSA.

→ OLIITIN
METÄSSÄ → PIMEYS!
KOKOAJAN

→ OPETETTIIN TOISILLE
MM. KÖYDÖRSIÄ &
NUOTTON TEKOA YM.

→ TEHTIIN
PAGODILLA → NAM!
ROSVOPAISTIA

→ YÖSUUNNISTUSTA.
ETIITIN HEIJASTIMIA.

→ ILTANUOTTOL-
LA LEIKITTIIN

→ SUNNUNTAINA EAITA.

• NUKUTTIIN TOINEN YÖ TELTASSA, TOINEN
LAAVUSSA

→ KOTIIN VÄSYNEINÄ MUTTA ONNELLISINA!

= HYVÄ MEININKI & MAHTAVA YHTEISHENKEI!

♥:16 HANI & ULLA

Jellonot-vartio esittäytyy!

Meidän vartioon kuuluvat:

Minna, Saana, Saana, Anni, Jaana, Jonna,
Riina, Piikka, Tiitta ja Ullet-Team.

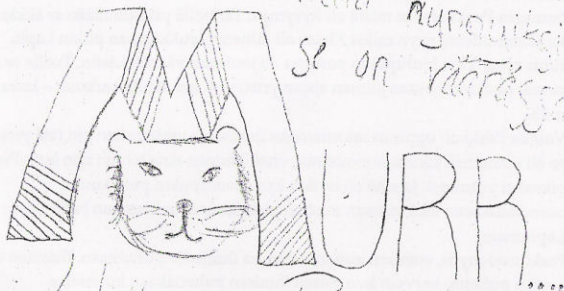
Me ollaan iloisia, positiivisia, ääri-

hauskoja, pirteitä ja aktiivisia.

Meitä ei voi erottaa mikään!

Me kaikki ollaan 11-12 vuotiaita!

Jos joku luulee meitä nyrpauksij-
se on väärässä!

Jellonot Rules!

Peski poronhoitaja suuttuu

Peski- tonttu kietaisi suopungin olkansa yli, oikaisi susipeskinsä helmaa ja huikkasi poroaitauksesta loikattessaan: "Älä huoli, kyllä minä sen kiinni saan!"

Joulupukki seisoi aitauksen vierellä, katsoi ymmällään kädessään roikkuvia päitsiä ja mutisi: "Miten se nyt sillä lailla...mikä kumma siihen meni..."

Mutta Peski ei enää kuullut. Se mennä viiletti ylös tunturiin niin että lumi vain ryöppysi sen jäljissä. Niin äkkinäinen oli tontun lähtö, ettei Joulupukki ennättänyt huomata, ottiko se poron ajokikseen vai omin neuvoinenko se karkulaisen perään viuhahti.

Kielas oli komea poro. Sillä oli koko Lapinmaan suurimmat sarvet, joita se ylväänä huojutteli sinne tänne Joulupukin valjastaessa sitä pulkkansa eteen. Se oli nopea-askelinen ajokki ja siksi Joulupukki valitsi sen usein pulkkaansa vetämään. Mutta Kielas oli myös arvaamaton ja omapäinen. Niinpä se nytkin oli livahtanut karkuun heti, kun poroaitauksen portti oli vähän raottunut. Jollei Joulupukilla olisi ollut Peskiä, sukkela apuriaan, Kielas olisi saattanut vaeltaa kauas tunturien taa ja jäädä niille teilleen jäkälää kuopiman.

Ja sieltä, tunturin kupeelta jäkälää kuopimasta Peski-tonttu sen kohta löysikin. Peski tunsu jokaisen poronsa saparosta sarven päähän ja siksi se lähestyi Kielasta varovasti, matki poron roukumista, maanitteli ja rauhoitteli, pääsi jo suopungin kantaman päähän – mutta Kielaspa ei antanut itseään kiinni. Sarviaan heilauttaen se loikkasi loitommaksi ja mennä viiletti jo poikki tunturin, alas kuruun, joenuomaa pitkin ja ylös toista rinnettä.

Niin hurja oli sen vauhti ja niin villiä sen meno, ettei se huomannut, milloin ja miten pieni porotonttu oli syöksähtänyt sen sarviin. Mutta siellä se keikkui kuin helmi kruunussa ja hihkui: "Huh, huh, huh, mennään sitten kun kerran niin haluat! Huh, huh poroseni!"

Samassa Peski oivalsi mistä oli kysymys. Terävillä pikisilmillään se äkkäsi kaukaisuudessa syyn miksi Kielas oli lähtenyt laukkomaan pitkin Lapin tuntureita: Yksi Joulupukin poroista oli joutunut vääriin käsiin. Tuolla se nyt ravasi henkitorissaan julman ajan yrittäessä sen avulla karkuun – kuka ties mitä.

Vaikka Peski oli oppinut rakastamaan ihmistä ja useimmiten piti tätä ystävänään, se oli elämänsä aikana huomannut, ettei ihminen aina tehnyt niin kuin Peski oikeaksi ymmärsi. Ja siitä oli nytkin kyse: Joulupukin poro kuului poroaitaukseen eikä vieraan miehen pieksämänä juoksemaan halki laajan Lapinmaan.

Peski tiesi myös, ettei sen auttanut mennä ihmiselle puhumaan. Ihminen ei kuule tontun puhetta, harvoin kun toisen ihmisen puhettakaan kuuntelee.

Mutta se oli huomannut, että sanoja voimakkaammin puhuivat teot. Niinpä se kutsui miehen ajamaa poroa, roukui sen omalla kielellä, ja vaikka mies kuinka

koki jaella käskyjään, ei poro häntä enää kuunnellut. Se oli saanut korviinsa Peskin tutun äänen. Kielaan sarvissa ratsastaen Peski ohjasi poron kapeaan kurruun, ali vaivaiskoivujen käppyräisten oksien – ja niihin jäi mies takkinsa selkämyksestä roikkumaan.

Poro karautti tyhjä pulkka kintereillään ylös kurun rinnettä Peskin luo. Mies tempoi ja riuhtoi koivun oksassa, ja taisi Peski-tonttu käyttää taas yhtä monista kepposistaan, kun miesparka yhä vain pahemmin sotkeutui oksiin. Peski katsoi rauhassa ukon rimpuilua ja odotti.

Aikansa mies tempoikin ja sadatteli, ja lopulta, jo aivan näännyksissään ja hädissään, huohti: ”Että pitikin mennä varastamaan. Tässäkö minä nyt palellun ja loppuni löydän. Voi minua poloista. Tästä jos pääsen, en koskaan enää..”

”No älysihän viimein”, Peski naurahti ja kääntyi menemään. Samassa koivun käppyräiset oksat hellittivät otteensa, ja mies kompuroi pystyyn. Kummissaan hän vilkuili ympärilleen, mutta kun ei nähnyt ketään, lähti sen enempää aikailematta tarpomaan takaisin ihmisten ilmoille. ”Että pitikin...tyhmyyksiä tein”, hän marmatti mennessään.

Tyytyväisenä Peski läimäytti Kielasta takamuksiin. ”Juoksehan siitä takaisin Joulupukin luo”, se tokaisi. Poro katsoi tonttuun suurilla silmillään. Sitten se heilautti sarviaan ja lähti juoksemaan tunturin rinnettä pienempi poro kintereillään.

Mutta Peski ei joutanut palaamaan vielä vähään aikaan. Ensín se kiersi katsomassa, että sen tekemissä lehtikerpuissa riitti jäniksille ja muille metsän eläimille syötävää. Pitkin talvea oli satanut niin paljon lunta, että Peski oli rakentanut ruokintapaikkoja poroillekin, jotka eivät enää kaikin paikoin jaksaneet kuopia jäkälää paksun nietoksen alta. Myös linnut ja oravat, jopa pienen pienet hiiretkin saivat osansa.

Vaikeina talvina Peski hyöri niin, että sen takkuinen tukka vain entisestään takkuuntui sen auttaessa metsän eläimiä. Ja siinä puuhassa Peski olikin korvaamaton: koska se oli tonttu, se ymmärsi eläinten ajatuksia eikä sillä koskaan ollut vaikeuksia tietää, mitä missäkin tarvittiin. Kaiken tämän hyörimisensä keskellä se ei unohtanut tärkeintä tehtäväänsä: Joulupukin poroja.

Eikä kukaan oikein osaa selittää, kuinka tonttu sen tekee, mutta ennen kuin orava oli ehtinyt loikata oksalta toiselle – ja sehän ei tietävästi kestä kauan – Peski oli vaeltanut halki tuntureiden ja poikki kairojen. Se seisoi poroaitauksen portilla juuri kun Joulupukki karautti Kielaan vetämässä pulkassa siitä sisään. Siinä Peski seisoi iloinen tuike silmissään sen näköisenä kuin ei moneen päivään olisi missään muualla ollutkaan.

(Lyhennetty kirjasta Joulumaan tonttujen tarinat)

JÄRJESTÄ KIRJAIMET

UUDESTAAN ?

KEIDEN JOHTAJIEN NIMET

SAAT ?

MIS ON MUNA ALE

ILÄ HEINÄTORMA

MOLLA EN LAINE

ARI HAAMU RELLA

RUPE KUKKA

SAMI HEILTO

SMIRI KINDER

MATA APENTALLO

VARTIOLAISEN PALSTA

Inkiväärikakku

100 grammaa (eli 4 runsasta ruokalusikallista) vehnä jauhoja
hyppysellinen suolaa

1/2 teelusikallista ruokasoodaa

1 teelusikallinen jauhattua inkivääriä

1 teelusikallinen jauhattua kanelia

50 grammaa (eli kaksi kukkurallista ruokalusikallista) rusinoita

40 grammaa laardia (myös leivontamargariini käy)

50 grammaa (eli 2 runsasta ruokalusikallista) fariinisokeria

2 runsasta ruokalusikallista siirappia

1 kananmuna

3 ruokalusikallista maitoa

H
E
R
K
K
U

Tarvitset ison ja pienen kulhon, siivilän, kauhan, haarukan ja kattilan. Ota valmiiksi noin 18 senttiä leveä matala neli-kulmainen uunivuoka, voitele se hyvin ja pane pohjalle voideltu voipaperi. Pane uuni lämpiämään 180 asteeseen, ja ota valmiiksi uunikintaat ja jäähdetyt ritilä.

Siivilöi jauhot, suola, sooda, inkivääri ja kaneli isoon kulhoon. Lisää rusinat. Sekoita ja jätä keskelle painauma.

Pane rasva, sokeri ja siirappi kattilaan. Siirappi irtoaa lusikasta paremmin, jos kastat lusikan ennen mittaamista kiehuvaan veteen. Pane kattila kuumentamaan hiljaiselle lämmölle. Sekoita kunnes rasva on sulanut ja ainekset ovat sekoittuneet. Nosta kattila liedeltä ja anna kuuman seoksen jäähtyä lämpöiseksi.

Sekoita kananmuna ja maito kevyesti haarukalla pienessä kulhossa. Lisää kattilassa oleva seos ja sekoita kauhalla hyvin. Kaada seos kuivien ainesten keskelle ja vatkaa hyvin, kunnes taikinasta tulee tasainen.

Kumoa taikina voideltuun uunivuokaan. Pane vuoka kuumaan uuniin keskikorkeudelle ja anna paistua 30 minuuttia tai niin kauan, että leipä on noussut kunnolla. Jos kakku tuntuu kiinteältä ja kimmoisalta kun painat sitä keskeltä, se on valmista. Kumoa vuoka ritilälle ja jätä kakku jäähtymään. Leikkaa viipaleiksi, kun kakku ei enää ole kuuma.

Inkiväärikakku maistuu parhaimmalta päivän, kahden kuluttua leipomisesta. Sen päälle voi mainiosti levittää myös voita — ainakin Tikrun mielestä.

N
U
R
K
K
A
!

VAELTAJAPALSTA

VAELTAJIEN ILOISET

PIKKUJOULUT KOLOLLA

11.12 KELLO 20.00

MUKAAN:

MUKI

NAPOSTELTAVAT

LAHJA ("JOS ANNAT, SAAT"
- PERIAATTEELLA)

PUKEUTUMISKOODI:

"ASU VAPAA, TONTTULAKKI PAKOLLINEN"

HYVÄÄ JOULUA KAIKILLE!

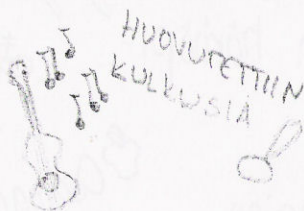
VIERAILU OULAISTELAISTEN PIKKU-JOULU LEIRILLA 28.11

PALJON ERILaisia

KORISTETTIIN

PELAILTIIN
PELEJÄ

KATSIETTIIN
VALOKUVIA

LAISTETTIIN
LITTYJÄ

SAVOTETTIIN

MAITTIIN PALJON TONTTUJA

Juuri...

Pieni ja siivä...
lähies elänyt
kuka?

Missä on Tarmo?

Kuka tuntee
Bändin nimeä
"Hujat Hamurist"?

Kuka malttaa
olla Jellenien
salaperäinen
kirjeystävä?

Kenellä on höriöpi-
poja?

Jaanaalla hujat maine:

"Kuristaja kuningatar"!

Osamaomani!

Onko lippukuntaamme hankittu uusi silppuri?

Millalla kova hinku syödä paperia...

Millon on seuraava
Markkukerhon
kokous?

Wege ♥ Jenna?

Mitä Wege teki pimeässä
saunassa, läisikö pötköä
pesään?

J ♥ shorts

Totta vai tarua:

J.P.

J.P.

♥

♥

M.T.

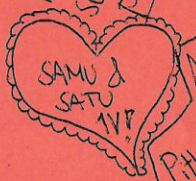
J.H.

?

"Puke ♥ Puke"

- kuka kumma on Puke?

Janne &
tytöt!

All on...

Pitkä/lyhyt, komea/kauhis,

sin/rusea silmäinen,

Tumma/valkea, kiva/tykö...

"Älä soita tänne
enää koskaan."

ONKO PRINSSINAKKI
VALKEALLA RATSULLAAN
KAVERIPOIKA VAI
POIKAKAVERI?

II Riimityksellä:

- "Tuolla oli sammakko"
- "Ei niitä enää oo!"
- "Mutta joku ainakin loikkaa"
- "se tais olla kuu."

kenen
kenkää
katosi
suohon?

MEILLE ON ANNETTU
ANNETTAVAKSI

